

[Aksel Larsen.]

sikret varig beskæftigelse. Der var ikke tale om, at den var sikret for 8 dage eller 14 dage, for 1 måned eller for 3 måneder; der var simpelt hen sikret varig beskæftigelse.

Jeg har kun ønsket at gøre opmærksom på, at man altså ikke selv tror at have sikret varig beskæftigelse, og at man skulle være lidt mere forsigtig med sine løfter i fremtiden i sådanne anledninger.

Den højtærede statsminister oplyste ikke noget om regeringens planer, hvad angik overvindelse af de økonomiske vanskeligheder, man trods helhelhedsningens gennemførelse og trods den opnåede større stabilitet imødeser. Ja, vi fik noget at vide om, at man havde taget hensyn til det ved importen af kartofler, og det ved vi også godt man har, men jeg synes, det er rimeligt nu, da folketinget har sin næstsidste mødedag, inden julipristallet kommer, at vi får lidt nærmere besked af regeringen om, hvad den agter at gøre. Jeg går nemlig ud fra, at regeringen har sine planer eller i hvert fald sine tanker. Hvis det er meget vanskeligt at få regeringen på gлед, så kan jeg godt stille spørgsmålet noget mere konkret: skulle det være sådan, at regeringen overvejer, når folketinget ikke mere er inde til møder, at forøge det kontante tilskud til landbruget under en eller anden form for at påvirke i hvert tilfælde pristallet? Hvis regeringen har ideer eller planer herom, må den være i stand til at give oplysning om det på nuværende tidspunkt, og jeg opfordrer derfor den højtærede statsminister eller en anden repræsentant for regeringen til at udtale sig herom.

Den højtærede statsminister gik helt uden om spørgsmålet om skattefradragsreglen, kildeskatten, skattereformen. I hvert fald lagde jeg ikke i hans tale mærke til, at han beskæftigede sig med det. Jeg har ganske vist senere fået talen skriftligt, men jeg har ikke haft tid til at gennemlæse den. Jeg erindrer om, hvad jeg har sagt om dette, at kildeskat er en opkrævningsform, og så kan det ærede medlem hr. Helge Larsen anbefale den så meget, han vil, med henvisning til industrialiseringen af samfundet, og man kan samtidig bygge på, at den i mange lønmodtagerkredse er populær, fordi man regner det for at være en fordel, at man har betalt skatten, når man har fået sin

løn udbetalt. Men det ændrer jo ikke det forhold, at det ikke er en skattereform, men kun en opkrævningsreform. Det ændrer ikke det forhold, at hvis man vil indføre kildeskat og bibeholde skattefradragsreglen og vort øvrige knudrede skattesystem, bliver det en kolossalt vanskelig og dyr administration. Det er det, der fik mig til at beklage, at den højtærede statsminister på LO's generalforsamling havde, om jeg så må sige, hejst kildeskattens fane, men ikke hejst den fane, hvorpå der skulle stå skrevet: skattefradragsreglen må forsvinde.

Nu har vi fået at vide, at det ærede medlem hr. Helge Larsen altid har været tilhænger af, at vi skulle afskaffe skattefradragsreglen; og det tvivler jeg sådan set ikke om, og jeg tror nok, at jeg var bekendt med det i forvejen; men jeg giver ikke så forfærdelig meget for det radikale partis velvilje i så henseende, hvis den virkelig er udtrykt i beslutningen fra landsmødet om, at det må kun ske, hvis man får en bunke garantier, hvortil kommer, at man skal have det vedtaget i forvejen ved en vejledende folkeafstemning. Der har været sagt tilstrækkeligt til at karakterisere denne Dahlgaard'ske idé til at bevare skattefradragsretten i al evighed, så jeg skal ikke tilføje mere.

Statsministeren talte lidt om vor udenrigshandel og gjorde opmærksom på, at vi kunne ikke vente, selv om der var sket fremskridt, at vi i EFTA-landene kunne få kompensation for de tab, vi kunne lide, hvad landbrugseksporten angår, til de seks. Det er vel nok muligt, at dette er rigtigt, men så må jeg igen erindre om det, jeg har sagt så tit, at Danmark må drive en mere aktiv handelspolitik. Man må holde op med på internationale eller internationale møder eller ved andre lejligheder at bede om, at man skal købe vore produkter, og i stedet for benytte vor styrke som køber til at foranledige andre lande til at købe vore eksportprodukter. Som jeg tidligere har gjort opmærksom på, var det faktisk det, der var linjen i den højtærede udenrigsministers fremlagte plan i Genève. Det var da vist også det, vi endte med at være nogenlunde enige om i Nordisk Råd, og jeg vil anbefale regeringen, at den ikke fremtidig — f. eks. over for en udenrigsminister fra andre lande — siger: vi ved